

canvas

De herontdekking van de wereld

De herontdekking van de wereld

Vlaamse wetenschappers op zoek naar hun helden - vanaf maandag 28 november

Als je later voetballer wil worden, heb je Messi aan de muur hangen. Minder bekend is dat ook wetenschappers hun *pin-ups* hebben. In *De herontdekking van de wereld* reizen zes Vlaamse wetenschappers hun held achterna. En dat zijn niet de minsten:

- filosoof **Johan Braeckman** is fan van sociaal psycholoog **Stanley Milgram**
- gedragsbioloog **Hans Van Dyck** is fan van bioloog **Niko Tinbergen**
- historica **Annelien De Dijn** is fan van antropoloog **Margaret Mead**
- gerechtsarts **Wim De Velter** is fan van forensisch pionier **Edmond Locard**
- wiskundige **Ann Dooms** is fan van haar voorganger **Alan Turing**
- economisch historicus **Filip Vermeylen** is fan van econoom **John Maynard Keynes**

Stuk voor stuk wetenschappers die hun vakgebied veranderden én in een moeite door de geschiedenis van de 20ste eeuw. Maar wie waren deze mensen? Hoe kwam het dat net zij een doorbraak konden forceren? Waar haalden ze hun ideeën? Hadden ze het ook weleens mis? Wat voor rol speelde hun persoonlijke (liefdes)leven? Hoe zat het met de verhouding inspiratie-transpiratie? Hadden deze reuzen ook hun kleine kantjes? Dat zien we in *De herontdekking van de wetenschap*, vanaf maandag 28 november om 21.10 u. op Canvas en canvas.be.

“Een enorme verbeeldingskracht in balans met een diep respect voor de werkelijkheid, dat is wat alle grote wetenschappers met elkaar gemeen hebben.”

Johan Braeckman

On the road

De passie van onze Vlaamse wetenschappers voor hun idool drijft hun zoektocht in *De herontdekking van de wereld*. Tijdens hun roadtrip komen ze op plekken waar hun held opgroeide of werkte, ze schudden de hand van collega's en geliefden, praten met biografen en kenners, neuzen in de dagboeken van hun held, raken hun *gerief* aan, proberen hun krakende bed eens uit, ... kortom : ze snuffelen en speuren een reis lang rond in het leven van hun held. Tot uit dat alles een levensecht beeld van hun voorganger opdoemt, alsof ze hem of haar zouden kunnen aanraken.

Een programma over liefde

Als kijker komen we onder meer te weten wat de link is tussen Sneeuwvitje, artificiële intelligentie en de Tweede Wereldoorlog, of we als mens iets kunnen leren van dierengedrag, of er in ieder van ons een nazibeul schuilt, of de puberteit overal ter wereld gepaard gaat met hartenpijn en miserie, en wat het basisprincipe is van elk misdaadonderzoek.

Uiteraard is *De herontdekking van de wereld* geen geschiedenisprogramma over wetenschap. Het is een actua-programma (brandend actueel, deze wetenschappers!), een roddelrubriek, een road movie, en een wetenschapsprogramma tegelijk. Maar het is vooral een programma over liefde, eigenlijk. Liefde voor de wetenschap.

De herontdekking van de wereld is een productie van Canvas.

Aflevering 1: Johan Braeckman op zoek naar Stanley Milgram

Maandag 28 november

Johan Braeckman is professor filosofie aan de UGent. Voor *De herontdekking van de wereld* volgde hij het spoor van Stanley Milgram (1933 – 1984). Milgram is een Amerikaanse sociaal psycholoog die begin jaren '60 wereldberoemd werd mijn zijn 'shockexperiment', waaruit bleek dat volstrekt normale mensen in staat waren om dodelijke elektroshocks toe te dienen aan een onschuldig iemand, gewoon omdat iemand anders dat vroeg.

Als scepticus en filosoof stelt **Johan Braeckman** kritische vragen bij elke vorm van mythisch en irrationeel denken. Daarbij zijn de natuur en biologie nooit veraf: Braeckman is gespecialiseerd in Darwins evolutietheorie en gaat dan ook graag in debat met creationisten en aanhangers van intelligent design en andere pseudowetenschappen.

Het liefst van al kijkt Johan Braeckman naar de mens. Wat betekent menselijkheid en hoe kunnen we tot een wereld komen waarin empathie en altruïsme een grotere rol spelen? Hoe komt het dat mensen vaak handelen uit eigenbelang maar tegelijkertijd ook bijzonder sociaal zijn? Hoe komt het dat we misschien wel hulpvaardig zijn maar ook in staat tot gruweldaden?

Die laatste vraag verklaart meteen zijn bewondering voor **Stanley Milgram** (1933 – 1984), de Amerikaanse sociaal psycholoog die begin jaren '60 wereldberoemd werd mijn zijn 'shockexperiment', waarmee hij een verklaring zocht voor het gedrag van de Duitsers tijdens WOII. Uit dat experiment bleek dat volstrekt normale mensen in staat waren om dodelijke elektroshocks toe te dienen aan een onschuldig iemand, gewoon omdat iemand anders dat vroeg.

“Milgram hield zich bezig met vragen die er écht toe doen”, zegt Johan Braeckman, “met name hoe komen normale mensen er toe om volslagen immorele daden te stellen? Een noodzakelijk en hyperactueel inzicht waaruit we ontzettend veel kunnen leren wat betreft terrorisme en genocide, de organisatie van gevangenen, scholen, leger en politie etc.”

Johan Braeckman reist naar de Oostkust van de VS en praat er met de cameraman van Milgrams beroemde experiment, met de zoon van Milgram, met zijn beste vriend en oud-collega's. Tussendoor gaat hij ook naar de universiteit van Yale, waar de schat aan informatie, aantekeningen en foto's die Milgram achterliet, bewaard wordt.

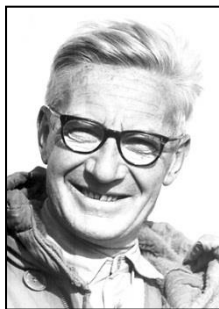
Aflevering 2: Hans Van Dyck op zoek naar Niko Tinbergen

Maandag 5 december

Hans Van Dyck is professor gedragsbiologie aan de UCL in Louvain-la-Neuve. Voor *De herontdekking van de wereld* volgde hij het spoor van de Nederlandse bioloog Niko Tinbergen (1907-1988). Tinbergen was professor aan de universiteit van Leiden en nadien in Oxford. Hij is de geestelijke vader van de gedragsbiologie, het vakgebied dat gedrag van dieren doorheen een evolutionaire bril bekijkt. Hij ontving in 1973 de Nobelprijs, samen met twee andere collega's. Tinbergen worstelde zijn leven lang met depressies, maar dat weerhield hem niet om een vurig en passioneel lesgever te zijn en hele generaties studenten te begeisteren.

In Louvain-la-Neuve heeft **Hans Van Dyck** sinds 2004 zijn eigen onderzoeksgroep. Hans is de broer van acteur Tom Van Dyck. Samen bestudeerden ze van kindsbeen af de natuur en vooral vogels. Samen hadden de broers een natuurclub en waren ze volwaardige ornithologen. Hans schreef zijn doctoraat over vlinders en is vandaag een internationaal gerenommeerde vlinderexpert. Geen droge wetenschaps-professor *ex cathedra* maar een onderzoeker en verteller die het kleine jongensvuur behouden heeft.

Voor *De herontdekking van de wereld* volgt Hans Van Dyck het spoor van de Nederlandse bioloog **Niko Tinbergen** (1907-1988). Tinbergen was professor aan de universiteit van Leiden en nadien in Oxford. Hij is de geestelijke vader van de gedragsbiologie, het vakgebied dat het gedrag van dieren doorheen een evolutionaire bril bekijkt. Hij kreeg in 1973 de Nobelprijs, samen met twee andere collega's. Tinbergen worstelde zijn leven lang met depressies, maar dat weerhield hem niet om een vurig en passioneel lesgever te zijn en hele generaties studenten te begeisteren, onder wie 's werelds meest toonaangevende biologen, zoals Desmond Morris en Richard Dawkins.

“Zonder me te willen meten met deze grootmeester, zie ik wel veel parallellen”, zegt Hans Van Dyck. *“Ook hij zat als kind altijd in de natuur en was ook lid van de Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie. Ik ook maar dan hier bij ons. Wetenschap vertrekt altijd van fascinatie, van verwondering en veel passie”.*

Hans Van Dyck reist naar Nederland, Groenland en Engeland, en praat er onder meer met de kinderen van Tinbergen, met wetenschappelijke erfgenamen, bewonderaars en ex-studenten. *“Hoe ontpopt een schoolmoe jongetje dat graag naar vogels tuurt, zich tot een wetenschappelijke grondlegger van de modern gedragsbiologie? Het fascinerende verhaal van Nobelprijswinnaar Niko Tinbergen veranderde onze kijk op het gedrag van dieren, onszelf inclusief, voorgoed.”*, aldus Hans Van Dyck.

Aflevering 3: Annelien De Dijn op zoek naar Margaret Mead

Maandag 12 december

Annelien De Dijn en Dan Taulapapa McMullin, kunstenaar

Annelien De Dijn en Mary Catherine Bateson dochter van Margaret Mead

Annelien De Dijn en David Hurst Thomas curator American Museum of National History

Annelien De Dijn en Pamela Newkirk, professor Journalistiek

Annelien De Dijn is een Vlaamse historica die doceert aan de Universiteit van Amsterdam. Voor *De herontdekking van de wereld* volgde zij het spoor van de Amerikaanse antropologe Margaret Mead (1901 – 1976). In Amerika was ze de meest invloedrijke vrouwelijke intellectueel van de vorige eeuw. Mead was niet alleen een gevierd academica, ze was ook een publiek figuur met een mening. Haar veldwerk in Samoa legde de basis voor een conclusie met een blijvende invloed: Menselijk gedrag is niet zozeer het product van onze biologie, maar cultuur is de doorslaggevende factor.

Het onderzoek van **Annelien De Dijn** focust op de geschiedenis van het Westerse politieke denken, van Plato tot het heden. Ze heeft in het bijzonder interesse in de geschiedenis van de vrijheid en in het politieke denken van de Verlichting. Ze is de auteur van *French Political Thought from Montesquieu to Tocqueville*, en werkt momenteel aan een boek over de betekenis van het begrip 'vrijheid' doorheen de geschiedenis.

Voor *De herontdekking van de wereld* volgt Annelien De Dijn in de voetsporen van antropologe **Margaret Mead** (1901 – 1976). Mead is een icoon. In Amerika was ze de meest invloedrijke vrouwelijke intellectueel van de vorige eeuw. Mead was niet alleen een gevierd academica, ze was ook heel aanwezig als opiniemaker op het publieke forum. Haar talloze radio- en televisieoptredens zorgen ervoor dat “what would Margaret say?” een standaarduitdrukking werd.

Margaret Mead trok als 24-jarige alleen naar het Polynesische eiland Samoa. Daar onderzocht ze hoe meisjes de puberteit beleefden. Mead stelde vast dat de puberteit op Samoa minder turbulent verliep dan in Amerika. De losse seksuele moraal op het exotische eiland was volgens Mead een verklarende factor.

Haar veldwerk in Samoa legde de basis voor twee conclusies met een blijvende invloed. Volgens Mead is menselijk gedrag niet zozeer het product van onze biologie, maar is cultuur de doorslaggevende factor. Haar onderzoek in Samoa pleitte ook voor 'cultuurrelativisme': de Amerikaanse cultuur is niet superieur aan die van andere (primitieve) volkeren. Meads gedachtegoed werd in de jaren zestig omarmd door de tegencultuur. Als onze maatschappij cultureel bepaald is, dan kunnen we ze ook veranderen, zo geloofde de hippiebeweging.

“Mead is er - meer dan wie ook - in geslaagd om haar wetenschappelijke inzichten en haar wetenschappelijk werk te vertalen naar een breder publiek”, zegt Annelien De Dijn. “En dat is toch nog altijd een droom voor een academicus, ook voor mij.”, aldus.

Annelien reist naar de VS en praat er met de dochter en ex-collega's van Margaret Mead. Ook met auteurs, journalisten en een Amerikaans-Samoaanse kunstenaar heeft ze het over de erfenis van Mead.

Aflevering 4: Wim De Velter op zoek naar Edmond Locard

Maandag 19 december

Wim Develter

Wim Develter en Caroline Ripert
Ecole Nationale Supérieure de la Police

Wim Develter en Gérard Chauvy
historicus en journalist

Wim Develter en
Michel Stagnara, kleinzoon van Edmond Locard

Wim Develter is arts-specialist in de gerechtelijke geneeskunde en werkt op de Dienst Forensische Geneeskunde van het UZ Leuven. Voor *De herontdekking van de wereld* volgde hij het spoor van Edmond Locard (1877-1966), die in 1910 in Lyon 's eerste laboratorium voor misdadonderzoek oprichtte. Waarschijnlijk is een simpel zinnetje zijn belangrijkste bijdrage aan de forensische wetenschap, 'Elk contact laat een spoor achter'. Vanaf dan had elke dader een nieuwe vijand bij in de vorm van de wetenschap en was Locard definitief gelanceerd als 'the godfather of CSI'.

In 2004 was Wim Develter wetsarts voor het Belgische team na de tsunamiramp in Thailand, waar hij een maand verbleef om de meer dan 5000 slachtoffers daar te identificeren. Recenter identificeerde hij de slachtoffers van de ramp met de MH17 en van de aanslagen in Zaventem. Vandaag is hij teamleider van CSI Leuven, een multidisciplinair universitair centrum dat baanbrekend werk levert op vlak van postmortem activiteiten, klinische forensische geneeskunde, gelaatsreconstructie op basis van DNA-onderzoek, virtuele autopsie, microbiologie, toxicologie etc.

"Al dat positief wetenschappelijke academisch onderzoek is te danken aan een verandering in zienswijze, met name het onderzoek van de onzichtbare sporen of het sporenonderzoek.", aldus Wim Develter.

Een van de hoofdrolspelers bij het in kaart brengen van bewijsmateriaal op de plaats delict was de Fransman **Edmond Locard** (1877-1966). Na zijn studies medicijnen en rechten in Lyon opende hij in 1910 's werelds eerste laboratorium voor misdadonderzoek. De politie van Lyon stelde hem twee zolders en twee assistenten ter beschikking en met die beperkte middelen bouwde hij zijn laboratorium uit tot een internationaal centrum. Al vanaf jonge leeftijd was Locard een fervente lezer van Arthur Conan Doyle en werd hij zwaar beïnvloed door diens werk en het personage van Sherlock Holmes.

Locard schreef een zeventalig standaardwerk over wat hij 'criminalistiek' noemde, maar waarschijnlijk is een simpel zinnetje zijn belangrijkste bijdrage aan de forensische wetenschap, ook wel bekend als uitwisselingsprincipe van Locard: 'Elk contact laat een spoor achter'. Vanaf dan had elke dader er een geduchte nieuwe tegenstander bij in de vorm van de wetenschap. En Locard was definitief gelanceerd als 'de godfather of CSI'.

Locard schitterde als wetenschapper maar hij was van wel meer markten thuis. Hij was een gevierd spreker en schreef tal van recensies en artikels in culturele tijdschriften: Opera, muziek, theater, schilderkunst: het passeerde allemaal de revue. Hij was daarnaast een gepassioneerd filatelist die nu, exact 50 jaar na zijn dood, vereeuwigd werd met... een postzegel.

Locards leven en werk speelt zich af in het kader van Lyon, Frankrijks tweede stad en misschien wel de meest Franse grootstad van allemaal. Hij was fier op zijn stad en noemde zichzelf 'un flic de province', een geuzennaam waarmee hij afstand nam van de Parijse bourgeoisie.

Wim Develter : *"Ik vraag me af waarom hij is gestopt met het verrichten van autopsies? Was hij een zuivere objectieve wetenschapper of kwam hij ook in de verleiding van de pseudowetenschappen? Met welke middelen ging hij tewerk en welke medische implementaties in de juridische wereld heeft hij allemaal verricht? Als je overal in je stad pionier bent, kan je dan nog een huisvader zijn? Stijgt de faam niet naar je hoofd? En waarom bleef hij dan in Lyon? Hoe is hij gestorven? Had hij weet van zijn pioniersrol?"*. Dat wil Develter te weten komen in deze aflevering van *De herontdekking van de wereld*.

Voor antwoorden op zijn vragen trekt hij naar Lyon. Hij duikt er in de archieven, krijgt toegang tot de unieke 'collection criminalistique' en praat met de opvolger van Edmond Locard, met historici, auteurs en met Locards kleinzoon.

Aflevering 5: Ann Doods op zoek naar Alan Turing

Maandag 26 december

Ann Doods en Rachel Hassell, archivaris Sherborne School

Ann Doods en Inagh Turing, nicht van Alan Turing

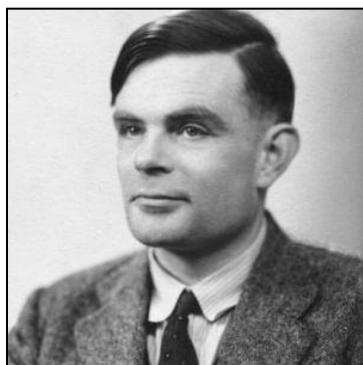
Ann Doods en David Kenyon, historicus Bletchley Park

Ann Doods en Rachel Hassell, archivaris Sherborne School

Ann Doods is professor wiskunde aan de VUB waar ze de onderzoeksgroep Digitale Wiskunde leidt. Voor *De herontdekking van de wereld* volgde zij het spoor van Alan Turing (1912-1954). De Britse wiskundige was de geestelijke vader van de computer en artificiële intelligentie. Maar hij was ook een oorlogsheld: tijdens de Tweede Wereldoorlog kraakten hij en zijn team succesvol de enigmacodes van de Duitsers, een prestatie die beslissend was voor de geallieerde overwinning en die honderdduizenden mensenlevens heeft gered. Maar ondanks zijn enorme verdiensten eindigde zijn leven vroeg en tragisch.

In 2014 won **Ann Doods** de jaarprijs wetenschapscommunicatie van de KVAB (Koninklijke Vlaamse Academie van België voor Wetenschappen en Kunsten). De jury selecteerde Ann Doods voor de opgemerkte en diverse manieren waarop zij haar onderzoek, waarin wiskunde met kunst vermengd wordt, op een heldere manier kan vertalen naar een heel breed publiek, en zo de interesse voor wiskunde weet aan te wakkeren.

Voor *De herontdekking van de wereld* volgt Ann Doods het spoor van **Alan Turing** (1912-1954). De Britse wiskundige is de geestelijke vader van de computer en artificiële intelligentie, maar ondanks zijn fenomenale talent en grote verdiensten eindigde zijn leven vroeg en tragisch.

Na het verlies van een schoolvriend voor wie hij ook amoureuze gevoelens koesterde, ontwikkelde Turing een bijzondere interesse voor het fenomeen 'bewustzijn'. Zo kwam hij tot de gedachte dat het menselijk brein niets anders was dan een machine waarvan de werking met wiskundige logica moest te beschrijven zijn.

In 1936 publiceerde hij als vierentwintigjarige het artikel *On Computable Numbers*. Uit zijn theorie kwamen de zogenaamde 'turingmachines' voort: geen echte machines, maar modellen voor alles wat mechanisch (algoritmisch) berekend zou kunnen worden. Tijdens de Tweede Wereldoorlog stelde Turing zijn wiskundig genie ten dienste van de Britse geheime dienst. Hij maakte deel uit van een team dat succesvol de enigmacodes van de Duitse Wehrmacht ontcijferde: een prestatie die beslissend is geweest voor de geallieerde overwinning en honderdduizenden mensenlevens heeft gered. Het verhaal werd in 2014 nog verfilmd in *The Imitation Game*.

Na de oorlog begon bouwde Turing de ACE (Automatic Computing Engine), toen de snelste computer ter wereld. Hij bleef ook werken voor de geheime dienst, maar omdat zijn homoseksualiteit als een veiligheidsrisico werd beschouwd, was hij daar sinds 1948 niet meer welkom. In 1952 werd Turing gearresteerd wegens homoseksuele handelingen.

Hij mocht kiezen tussen een gevangenisstraf of een experimentele chemische castratie. Hij koos voor de laatste optie, maar de zware hormonale behandeling dreef hem twee jaar later tot zelfmoord door van een in cyanide gedrenkte appel te bijten. Sommigen twijfelen nochtans aan de zelfmoordthese en vermoeden dat de geheime dienst hem uitschakelde omdat zijn kennis van geheime codes te groot werd.

“Wie kan er nog zonder zijn computer of smartphone? Wel, we mogen wiskundige Alan Turing daarvoor bedanken!”, benadrukt Anne Dooms. “Hij bracht wiskunde en machines samen en stond zo aan de wieg van het digitale computertijdperk. Door zijn fascinatie om machines “slim” te maken, verkortte hij de Tweede wereldoorlog en creëerde hij het domein van de artificiële intelligentie. We zullen zijn erfenis nog lang voelen wanneer meer en meer robots ons het leven makkelijker zullen maken. Toch realiseerde hij dat allemaal in een korte periode als gevolg van zijn tragische levensloop. Redenen genoeg om me te verdiepen in het leven van dit visionair genie.”, aldus Ann Dooms.

Ann Dooms trekt voor *De herontdekking van de wereld* naar Engeland en praat er onder meer met familieleden, historici, wetenschappelijke erfgenamen van Turing, én met een goede vriend en de laatste getuige die Turing in leven heeft gezien.

Aflevering 6: Filip Vermeulen op zoek naar John Maynard Keynes

Maandag 2 januari

Filip Vermeulen

Filip Vermeulen en Marc Reynebeau

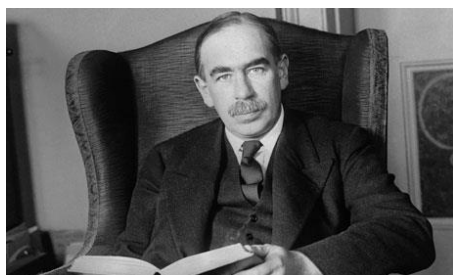
Filip Vermeulen en
Charlotte Ivers, president Cambridge Union

Filip Vermeulen en
Stephen Keynes, neef van JM Keynes

Filip Vermeulen is kunsteconoom aan de Erasmus Universiteit Rotterdam. Voor *De herontdekking van de wereld* volgde hij het spoor van de Britse econoom John Maynard Keynes (1883-1946). Keynes was tijdens de crisis van de jaren dertig één van de redders van het kapitalisme met zijn theorie dat de regering de economie moet stimuleren. Na 1980 werd zijn naam synoniem voor hoge staatsschulden en een verstikkende overheid, maar sinds de bankencrisis in 2008 staat hij weer volop in de belangstelling. Keynes was daarnaast ook een echte homo universalis. Hij was lid van het kleurrijke Bloomsbury-collectief en hoewel hij openlijk homoseksueel was, had hij een heus celebrity-huwelijk met de bekende Russische ballerina Lydia Lopokova.

Filip Vermeulen is professor Global Art Markets aan de Erasmus Universiteit Rotterdam. 'Kunsteconoom', zeg maar. Al jobhoppend trok hij van de geschiedenis van het zestiende-eeuwse Antwerpen en de economische geschiedenis naar Wisconsin voor een jaartje Amerikaanse studies. Daarna verbleef hij vijf jaar aan de Columbia University in New York, waar hij zich specialiseerde in de kunstgeschiedenis en de kunstbeurzen. Uiteindelijk belandde hij op het departement Culturele Economie van de Erasmus Universiteit in Rotterdam. Nu dragen de opkomende kunstmarkten van de 21ste eeuw zijn voorkeur weg, van Mumbai over Peking tot Rio.

De invloed van econoom **John Maynard Keynes** (1883-1946) is monumentaal. De kerngedachte van Keynes' theorie is dat de overheid in tijden van crisis niet moet bezuinigen. Keynes noemde dit de 'paradox van de zuinigheid': in tijden van crisis moet de overheid de economie zuurstof verschaffen met investeringen, en het herstel niet met zuinigheid versmachten. Zijn theorie lag aan de basis van de New Deal politiek van de Amerikaanse president Roosevelt.

Met de hulp van Keynes' inzichten probeerde Roosevelt tijdens de 'Grote Depressie' de Amerikaanse economie in de jaren dertig terug uit het slop te trekken. In de tweede helft van de twintigste eeuw raakte Keynes uit de mode. Maar sinds de kredietcrisis van 2008 staat de Britse econoom weer volop in de belangstelling. Belangrijke hedendaagse economen zoals Nobelprijswinnaar Paul Krugman en de voormalige Griekse minister Yanis Varoufakis, rekenen zich tot het Keynesiaanse kamp.

Keynes is bekend als criseconoom, maar dankzij slimme beleggingen vergaarde hij zelf een fortuin. Keynes bouwde een indrukwekkende kunstcollectie op, en kocht werk van grootmeesters als Cezanne, Degas, Modigliani, Braque, Picasso en Seurat.

Keynes' interesse voor kunst ging veel verder dan de aankoop van beroemde werken. Hij was ook lid van de Bloomsbury Group: een kleurrijk Londens avant-gardecollectief waar ook schrijfster Virginia Woolf en schrijver Lytton Strachey deel van uitmaakten. Keynes' paradoxen beperkten zich trouwens niet tot de economische theorie. Hoewel hij openlijk homoseksueel was, trouwde hij uiteindelijk met Lydia Lopokova, een bekende Russische ballerina.

"Ik vraag me echt af hoe iemand die met een Russisch ballerina trouwde en in het gezelschap van kunstenaars vertoefde, kon uitgroeien tot een van de invloedrijkste economen van de twintigste eeuw", aldus Filip Vermeylen.

Filip Vermeylen trok naar Engeland en sprak er onder meer met één van Englands bekendste economiejournalisten, met historici, de biografe van Lydia Lopokova, iemand die de Bloomsbury Group nog gekend heeft, én met Keynes' dichtste nazaat.

Perscontact

MEER INFORMATIE

Anne Stroobants, perscoördinator Canvas - tel. 02 741 51 63 - anne.stroobants@vrt.be

INTERVIEWS

interviews@vrt.be

PERSPORTAAL

Persfoto's zijn beschikbaar op het Persportaal van VRT Communicatie: <http://pers.vrt.be>

Geert Van Hoeymissen - Fotoredacteur Canvas - 02 741 35 59 -

geert.vanhoeymissen@vrt.be

Meer info in de Canvas-pressroom:

<http://communicatie.canvas.be>